

[Statsministeren.]

Endvidere har man forstået, at det særlig kraftige valutatab her i sommer skyldes ganske særlige forhold. Der har således i årets første 7 måneder til de voksende besætninger i landbruget fundet en merimport sted i forhold til samme periode i fjor på små 300 mill. kr.; der har til industrien, herunder ikke mindst eksportindustrien, i samme tidsrum i forhold til i fjor fundet en betydelig merimport sted af råvarer. Af biler og motorcykler er der købt for over 100 mill. kr. mere end i samme periode i fjor, og de høje kaffe- og kakao-priser har kostet landet et merforbrug af fremmed valuta på små 40 mill. kr. Jeg har endnu ikke fra nogen side hørt en forklaring på, hvordan eller med hvilke midler denne merimport skulle være undgået. Jeg tror ikke, at en eventuel anden regering ville have nægtet hverken landbruget eller industrien de nødvendige råvarer, hvoraf en antagelig del vel endog er forudsætning for den fremtidige eksport og valutaindtjening.

På bilernes område har de importerede mængder været udsat for visse svingninger, men gennem de forløbne uger i denne måned synes indkøbene at være faldet til ro på et niveau omkring eller snarere under det normale.

Det sidste offentliggjorte tal for valutastillingen viser påny en nedgang, idet der i løbet af den første halvdel af denne måned er sket et tab på 88 mill. kr., hvoraf dog de 55 mill. kr. er afdrag på dollargæld fra før krigen, således at det reelle valutaforbrug er 33 mill. kr. Det kan vel ikke overraske nogen, at de trufne foranstaltninger endnu ikke har vist deres virkning, eller at uroen i september måned endnu trækker valutamæssige spor efter sig. Det er regeringens opfattelse, at den fortsatte stabilisering fortrinsvis må ske ved en forøgelse af statsfinansernes overskud. Ved de trufne foranstaltninger regner vi med for indværende finansår at bringe overskuddet op til 250 mill. kr., medens det for finansåret 1955—56 skulle kunne blive omkring 100 mill. kr. større.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller gav iøvrigt sin tilslutning til min erklæring i åbningstalen om, at love eller andre forholdsregler, der medfører øgede udgifter,

kun kan gennemføres under forudsætning af tilsvarende indtægtsforøgelser eller nye besparelser. Det kan kun glæde mig, at det ærede medlem således tilslutter sig den tankegang, som iøvrigt også har ligget til grund for regeringens finanspolitik i det forløbne finansår.

Jeg forstod også, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen var enig heri, men forstår ikke, hvordan det ærede medlem samtidig kan spørge, hvorfra man vil skaffe pengene til de bebudede eengangstillæg til invalide- og aldersrentemodtagerne. Er det ærede medlem hr. Erik Eriksen da ikke klar over, at der her ikke er tale om en merudgift, men om ydelsen af samme beløb som sidste år? Jeg tror ikke, det er det ærede medlems mening at ville forbedre statens budget yderligere ved at nedskære ydelserne til de gamle og invaliderne. Regeringen mener, at overskuddet på statsbudgettet må øges yderligere, men naturligvis ikke ved en nedskæring af de sociale udgifter, der går til samfundets dårligst stillede.

Må jeg iøvrigt forstå det ærede medlem hr. Erik Eriksen sådan, at også partiet venstre nu, på samme måde som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, erkender, at et yderligere overskud på statsbudgettet er nødvendigt i den nuværende situation?

Som jeg allerede gav udtryk for i åbnings-talen, mener regeringen, at de forholdsregler og lovforslag, som er gennemført indtil dato, vil styrke valutastillingen og altså må betegnes som skridt i den rigtige retning. Vi har imidlertid samtidig givet udtryk for, og dette er fortsat regeringens opfattelse, at overskuddet på statsbudgettet igennem indtægtsforøgelser burde være større. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at de ændringer, som regeringens forslag blev underkastet, har medført, at det endelige resultats valutamæssige virkninger vil blive af mindst samme størrelsesorden som regeringens samlede forslag. Jeg vil meget håbe dette, men kan desværre ikke sige at være slet så sikker herpå som det ærede medlem.

Jeg vil også gerne med et par ord her kommentere den strejketaktik, venstre og konservative under kriseforhandlingerne har søgt anvendt overfor regeringen. Enhver opmærksom iagttagelse har vist bemærket den sidste tids indre usikkerhed hos de to